

عنوان مقاله:

گسترش باغات زیتون کشور (مطالعه موردی استان گیلان با محدودیت شوری منابع آب و خاک)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شورورزی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

علی آجیلی لاهیجی - عضو هیات علمی بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

منطقه رودبار استان گیلان یک از مهمترین منطق کشت زیتون کشور بوده که تحقیقات پیرامون آن می تواند راه گشای بسیاری از معضلات و مشکلات این محصول در استان های دیگر باشد. در بررسی بعمل آمده از گستره باغات زیتون استان حدود 30 درصد از آنها دارای هدایت الکتریکی بیش از 3 دسی زیمنس بر متر بوده و در حداکثر مقدار به 8 / 25 دسیزیمنس بر متر رسیده است، و همچنین عامل مهم دیگر میزان کلر خاک بوده که بیش از 40 درصد آنها بیش از 10 میلی اکی والان برلیتر کلر دارند که دارای اثرات شدید بر روی خاکو گیاه خواهد داشت. در بررسی بعمل آمده حداکثر مقدار در اراضی کشت جدید اتفاق افتاده که استفاده از منابع شور باعث افزایش شوری خاک و گسترش شوری و املاح به سطح خاک گردیده و میزان شوری خاک در ماکزیم مقدار به 29 / 5 دسی زیمنس بر متر افزایش یافته است. با توجه تبخیر و تعرق در منطقه و افزایش تجمعی نمک در سطح خاک این مناطق با کاهش عملکرد و تخریب منابع آب و خاک صورت خواهد گرفت. در نتیجه به گسترش باغات زیتون شوری های آب و خاک توجه گردد و در مناطقی گسترش پیدا نماید که دارای حداکثر شوری متوسط تا زیاد (بر اساس روش فائو) در آب ایباری که حدود 2 / 25 دسی زیمنس بر متر است و همچنین خاک هایی با حد شوری متوسط خاک 4 دسی زیمنس بر متر توجه گردد، هر چند که زیتون گیاهی مقاوم به شوری است ولی در شوری های بالاتر کاهش عملکرد شدید خواهد بود.

کلمات کلیدی:

شوری، زیتون، منابع آب و خاک، گیلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135253>

